

Comedia sin título (1988/89)

ros ribas, fotògraf d'escena

ROS RIBAS, FOTÒGRAF D'ESCENA

Montjuïc – accés a la Sala Fabià Puigserver
del 5 d'octubre al final de temporada

comissaris **Josep Ros Ribas i Aurora Rosales**

disseny expositiu **Salva Bolta**

disseny del pictograma **Frederic Amat**

muntatge els equips del **Teatre Lliure**

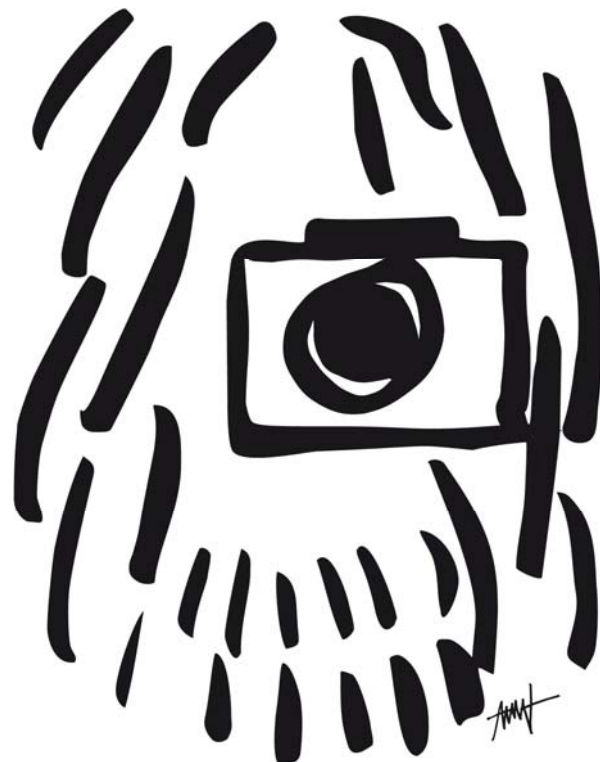
coproducció **Centro Dramático Nacional i Teatre Lliure**

CDN
Centro Dramático Nacional

obert els dies de funció, des de dues hores abans de l'inici de l'espectacle
entrada lliure

catàleg a la venda a Montjuïc els dies de funció (30€)

Aquesta exposició proposa una mirada imprescindible al llarg del nostre temps: una selecció de l'arxiu personal de **Josep Ros Ribas**, tan llarg i extens com la seva carrera de fotògraf d'escena.

Estimat, admirat i respectat, Ros Ribas és també un referent per a la majoria de creadors teatrals espanyols i europeus. Amb tots ells ha caminat de la mà per aquest camí fèrtil de més de trenta anys, recollint d'una manera inconfundiblement personal el més destacat del teatre, tant d'aquest país com dels principals escenaris i companyies europees.

Mestre de l'escenari, sap atrapar com ningú la llum, el moviment, la posada en escena i l'emoció d'allò que retrata. Les fotografies de Ros Ribas són un bonic treball per a l'ull profà i un quadern de direcció per a l'observador de teatre, perquè tradueix en imatge el cos i l'ànima de cada un dels espectacles fotografiats.

Per als qui els van veure, les seves imatges evocuen l'emoció del record. I als qui reben les seves fotografies com la primera notícia dels treballs que no van veure, els estimula la imaginació de l'aroma, l'energia i l'art de tot allò que hi va passar.

La intenció d'aquesta exposició en oferir aquesta col·lecció de flaixos és complaure tant l'amant de la fotografia com l'espectador de teatre i destacar l'autor homenatjat en la seva qualitat de fotògraf i de testimoni fugaç d'una part de la nostra història cultural recent.

Creada inicialment al Centro Dramático Nacional, **Ros Ribas, fotògraf d'escena** ha estat presentada al Teatro Gayarre de Pamplona, al Museu del Teatre de Ljubljana (Eslovènia), al Teatro Nacional São João de Porto (Portugal), al Teatro San Martín de Buenos Aires (Argentina) i al Centro Cultural Gabriela Mistral de Santiago de Chile).

Quan el 1976 es creava el Lliure, *un teatre d'art per a tothom*, Ell formava part del seu equip fundador per *col·laborar fent les fotografies*. Un cas curiós, sense precedents en la història de l'escena catalana. Fotografia de teatre? I tant que existia: aquelles entranyables estampes esglaiades de principis de segle de Mateu i Audouard; els reportatges de Gabriel Casas d'inicis dels 30; o l'impressionant fons de Pau Barceló construït al llarg de dècades, entre molts altres. La majoria de professionals, especialment els fotoperiodistes, han captat un espectacle en un moment o altre de la seva carrera.

Ell no era ni tan sols fotògraf. Però sí una persona que apostà pel teatre en un espai amb filosofia pròpia. El Lliure, fugint de les limitacions de la perspectiva a la italiana, apropant l'espectador des de qualsevol punt de vista possible, li va permetre allò que volia: mirar. Sense pretensions de marcar estil ni vassallatge davant la tècnica.

Només mirar, és a dir, pensar i sentir, capbussant-se en el procés creatiu teatral i en les emocions dels personatges, construint un univers de metàfores visuals suspeses en l'espai i el temps per obtenir, finalment, la veritat del simulacre d'un món pròpiament artificial a través de la fotografia escènica.

I també retratar el professional, despullar-lo en blanc i negre, sempre mirant a càmera, donant la benvinguda a l'espectador abans de produir-se la il·lusió de l'acte teatral.

I del Lliure al món... tan sols un petit pas. De manera natural, Ell ha creuat fronteres, no només físiques, i la seva mirada s'ha escampat per la resta de l'Estat espanyol i d'Europa. I, involuntàriament, també ha creat escola.

Fa més de trenta anys que Ros Ribas viu el teatre amb la càmera. Hem crescut, professionals i espectadors, gràcies a aquest ull generós que ofereix en cada imatge l'espai per trobar el significat propi, personal i intransferible, a qui mira la seva obra. Exposar aquesta retrospectiva a casa seva és, sens dubte, un dels grans esdeveniments per gaudir i celebrar la nova temporada teatral.

Teresa Ferré

relació d'imatges disponibles al web del teatre

Ros Ribas per Frederic Amat

Comedia sin título

de Federico García Lorca, dir. Lluís Pasqual
1988/89

Camí de nit, 1854

text i direcció Lluís Pasqual
1976

El público

de Federico García Lorca, dir. Lluís Pasqual
1986/87

Belmonte

Gelabert Azzopardi Companyia de Dansa
2010/11

Chicha Montenegro Gallery

creació i direcció Carles Santos
2010/11

Las troyanas

d'Eurípides, dir. Mario Gas
2008

2666

de Roberto Bolaño, dir. Àlex Rigola
2007/08

Santa Joana dels escorxadors

de Bertolt Brecht, dir. Àlex Rigola
2003/04

Les tres germanes

d'Anton Txékhov, dir. Carlota Subirós
2010/11

Brossalobrossotdebrossat

creació i direcció Carles Santos
2007/08

Ascenso y caída de la ciudad de Mahagonny

de Bertolt Brecht, dir. Mario Gas
2007/08

Al vostre gust

de William Shakespeare, dir. Lluís Pasqual
1983/84

Un dels últims vespres de Carnaval

de Carlo Goldoni, dir. Lluís Pasqual
1984/85

Tirano Banderas

de Ramon del Valle-Inclán, dir. Lluís Pasqual
1991/92

Camí de nit, 1854 (1976)